

היתה זו טיסתי הראשונה להפצת גרמניה — אך לא האחרון. עוד ניתנה לי ההזדמנות ליהנות ולבוא על סיפוקי בהטי פצחות על אדמת גרמניה. לאור הלהבות שהתנסאו אל-על שגרמו פצחותינו שב לבו קמעה אל מנוחתו על האסון שפקד את עמנו. לבו גאה בקרבי בזוכרי, כי אני נער יהודי מוקטנה מנהית מהלומות על ראש הגרמנים בנוקמי טיפה אחת מים הנכמה על מעשיהם האiomים ועל רצונותם שלא הייתה כדוגמתה.

המחבר ש. לרון — בשבי • דער מאבר ש. לאראן — אין געפאנגענשאפט

אך לא לזמן רב יכולתי להשיב את נקמתי. שנה לאחר המאורעות המסופרים לעיל הופל מטוסי על-ידי תותחיה-הוניט של הגרמנים. אמנם שיחקה לי השעה, הצלחתி לצנוח ממטוסי הבוער ונפלתי בשבי הגרמני. למוציא, לא גילו הגרמנים את מוצאי היהודי וננתני בשבי מכל ההזדויות שהענכו ל��יניהם הבריטיים.

מלים אחדות על הפלת מטוסי: כאשר באוגוסט שנת 1944 פרצה התקוממות בבירה הפולנית — בוורשה בהנהגתו של הגנרל בור-קומרובסקי נגד הכבושים הגרמניים, העבירה מפקדת חיל-האויר הבריטי כמה להקי-מטוסים לברינדייזי, איטליה, כדי שייהיו קרוביים יותר לשדה-המערכה בוורשה הlohמת. ואכן, לעיתים קרובות פקדו מטוסינו את הבירה הפולנית כדי להצנich להם נשק. תחמושת, מזון ותרופות. היו אלה מבצעי-ティסה מטוביים וקשיים ביותר. שכן את האספקה שהטנו חייבים היינו להצנich ברחוות מסויימים שהיו בחלקים בשליטתם של הגרמנים ובחלקים בידי הפולנים המתוקמים. את מטעני שלי צידק הייתי להשליך בכיכר גז'יבובסקה-קרולבסקה, סמוך לבורסה. שם הופל מטוסי. בהיותי בשבי הרהרתי רבות על שום-מה לא הושיטו בנות-הברית שום עורה לגיטו היהודי שנלחם על חייו. הן לא

המפני הבריטי הארבעה-מנועי התנהל בכבדות בשם. נוסף על הוצאות הוא הוביל אותו כארבע טונות פצצות. ככל שהטה-רחקנו משדה-התעופה כנ' גברת מהירותו של המטוס. חופה הדרומיים של אנגליה מאחורינו — וכבר מצטירת לפניינו תבניתה של יבשת אירופה. הנה, אנו בשמי ארץ הולנד, אך לא ארץ זו היא יעדנו. פניו אל אדמת גרמניה האורורה, שם נשליך את פצחותינו על עיריה ומפעלייה החrostתיים.

אין זו טיסתי הראשונה כתיס בחיל-האויר הבריטי. כבר קודם-לכן השתתף הלהק שלי בכמה מבצעים חשובים בשמי ארצות הכיבוש הנאצי. אך עתה טסים אנו לגרמניה, לקינם של המרצחים.

הרהוריו חוזרים ליימי ספטמבר שנת 1939, עת ישבתי עם כל משפחתי בקוטנה, העיר בה נולדתי וגדלתי. האויריה הגרמנית כבר הייתה מפציצה אז לעיתים קרובות את תושבי העיר הסרי היישע. רוצחיה-האויר הגרמנים לא חסוו אף על הפליטים בדרכיהם שנמלטו מוקטנה והפיצו במכוניות-יריה ולאחר מכן נפלה וקוטנה נכבשה בידי הצבא הנאצי החלה מלאכת ההשמדה של עמנו. לנגד עיני חולפות תМОנות של התעללות הגרמנים בילדים, נשים וזקנים יהודים. באיזו הנאה סדיסטיבית, באיזו אכזריות נטולת כל שמי של רגש אנושי הם עיננו, ורצו את אחיזתינו ואחינו!! בראותי את זועותיהם ובהיותי בעצמי קורבן של התעללותם, צץ במוחי הצעיר הרעיון להיות טיס ולנקום בחיות הגרמניות.

אך ככל שהתלהבותי לרעיון זה גברת כנ' ראיתי את אי-משמעותו. יתרון כי בשעה שקלגסי הנאצים במאפייהם המסתומים משוטטים ברחובות קוטנה — יחלום נער יהודי, פצוע, על טיסה במטוס-קרבי וישליך פצצות על ראש הגרמנים...

לאחר שהוגלו הפצעים, עזבתי בעבר הודש את קוטנה. אין לתאר ולספר את החוויות בעת היוות נזון, רעב ומוכה בשנות המלחמה הקשות. אבל חלומי נתקשם. עתה בשנת 1943, הגני טיס אנגלי, אחד מטייסי הלהק של מפציצים שימושיתו להטיל את "מטענו" על אדמת גרמניה. ביושבי במטוס אני מלא סיוף ושםהה, כי סופ-סוף אגמול לרווצחים באורה מעשי על החרבותם ארצות, ערים ועמים. וראש-לכל מפעמת בי הרגשת נקמה על הדם היהודי הנקי השפוך.

מבعد לחשכת הלילה הסמוכה מבחינים אנו באורות בודדים וקלושים. העיר הגרמנית — היעד של התקפתנו, בוערת במקומות אחדים, זכר להפצצות קודמות עליה. ככל שאנו מתקרבים כנ' גוברת האש של תותחיה-המגן האנטי-אויריים שלהם. מסביבנו התפוצצות באוויר, רגעי פחד וחרדת.

עוד מעט — ונגיע למטרתנו. הוקל לי. סופ-סוףلوحץ אני על הפתור המשחרר את הפצצות. הפתח נפתח ופצצות בריטיות מושלכות על ראש הגרמנים בידי טיס היהודי. שעת הנקמה הגיעה!

שוויה בין קומץ יהודים לוחמים ובין נוגשים הגרמניים אילו תשובה לשאלת נוקבת זו לא קיבلت עד היום... מה שונים יכולים להיות פניהם המערכה וההתמודדות הבלתי- אפילו לא רובה אחד, לא כיבר לחם אחד! ולא תרופה כלשהי! לונדון, מוסקבה וניו-יורק היו מעמידות לרשות גיבוריו הגיטו אפילו אפילו לא אחד! לא הצניחו לגיבוריו הגיטו